

תת"ע 6249/09 - מדינת ישראל נגד שיש ירון יהודה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6249-09-16 מדינת ישראל נ' שיש ירון יהודה
בפני כבוד השופט עמית יוסף ריבליין

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
שייש ירון יהודה
הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

.1. העובדות המוסכמות

ביום 9.9.16 סמוך לשעה 00.10.01 נמצא הנאשם שיכור ברמה של 550 מ"ג בליטר אויר נשוף ברחוב החצוב - אзор תעשייה שוהם.

.2. השאלת שבמחלוקת

האם הנאשם נהג ברכב עת שיצא מאירוע - חתונה או שמא נהגה ברכב בעלת הרכב צדיק עינב שהייתה עם הנאשם (ולבם"ש כלל לא זומנה).

.3. תימצאות הראיות

עת 1 השוטר אסף זדני התבפס על מזיכר (ת/1) בו רשם כי לא ראה האירוע עצמו אלא זומן לזרה ע"י ע.ת 2 ושם טיפול בנושא השכירות (ראה ת/2, ת/3). ע"ת 1 רשם בת/1:

"הנהג ירון אשר חזר וטען בפנוי כי לא נהג כלל..."

(ראה גם פרו' עמ' 4 שורה 11)

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין דין

משה提יחס ע"ת/1 לשאלת מודיע לא בירר מי נהג. השיב:

"**אני חשב שלא מעונייני להיכנס למי שנרג או לא נהג.**"

(פרו' עמ' 3 שורה 23).

ע"ת/2 השוטר אורקבי אלנטן רשם דז"ח פעולה (ת/4) והזמנה לדין (ת/5). עפ"י דז"ח הפעולה ועדותם עמד ע"ת/2 במחסום עם ע/ת 3 ו-4 ורכב התקרב למחסום. הרכב נעצר מרחק מסוים מהמחסום ואז הוא וע"ת/3 ו-4 צעהו לעבר הרכב. ע/ת 2 כתוב בת/4 "**והבחנתי ב�ורה ב�ורה ביחס עם המתנדבים שנרג עבר לחלק האחורי של הרכב דרך שתי הقيסאות הקדמיות ויוצא דרך דלת נוסע צד ימין לעבר המדרכה והחל בהליך מהירה...>.**" ובהמשך כתוב "**וכן רأיתי את הנוסעת שישבה בכייסא האחורי ... נהג ישר אמר שאינו לא נהגתי ברכב...>.**" (ראה גם פרו' עמ' 4 שורה 29 - 31, פרו' עמ' 7 שורה 5, 9, 20).

ע"ת/1 ציין כי במקום "**תאורות רחוב מלאה**". מושנאל ע"ת/1 לגבי המרחק ביןו לרכב שעצר, השיב שאינו מסוגל להעריך (פרו' עמ' 6 שורה 28).

מושנאל ע"ת/2 מודיע לא תוחקלה בעלת הרכב (שהיתה ברכב), השיב שאמרה שהנאשם נהג. (פרו' עמ' 7 שורה 32, עמ' 8 שורה 5 ופרו' עמ' 8 שורה 16 - 24).

ע"ת/3 עבד סרטור כתב מזכיר (ת/6) לפיו הרכב החשוד עצר מרחק של 30 מ' מהනידת וצין שיש במקום תאורה (ראה גם פרו' עמ' 11 שורה 1), ע/3 הוסיף בת/6: "**תווך כדי שני ניגש אל הרכב, רأיתי את נהג עובר בין כייסא הנהג לכיסא האחורי והוא מחדלת האחורי מצד ימין של הרכב...>.**" ובהמשך כתוב "**ואז רأיתי ב�ורה יושבת בכייסא האחורי של הרכב.**".

משה提יחס לעינב כתב: "**והיא טענה שהבחור רק הוציא את הרכב**

"מהחניה"

בעדותם משה提יחס לשאלת מי נהג השיב כי ראה: "**מי שהו נדחף מאחור בין הقيסאות.**" (פרו' עמ' 11 שורה 11 - 12 ושרה 19 - 20). ובהמשך אמר: "**לא היה איתנו אף אחד ועוד ב�ורה שישבה לצד שמאל (פרו' עמ' 11 שורה 16).**" ועוד: מושנאל אם מי עבר לאחר מכן הבהיר השיב: "**יכול להיות בתקור שלה אמרה שהוא אחר**" כשההמשך טען "**אותה דמות שעובדת בין הقيסאות זו הדמות שיצאת מחדלת האחוריות.**" (פרו' עמ' 11 שורה 22 וראה גם שורה 25).

ע"ת/4 מנגידו יאיר, העיד שלא יכול להעריך המרחק שהרכב עצר מהනידת והגידו "**מרחק סביר שני אני יכול לראות.**" (פרו' עמ' 12 שורה 1, וראה גם פרו' עמ' 13 שורה 15). לגבי הנאשם העיד: "**...ויאיר שעצרתי אותו אמר אני לא נהג**" (פרו' עמ' 12 שורה 3, וראה גם פרו' עמ' 14 שורה 8 - 9). ולגביו עינב אמר שאמרה לו: "**היא (עינב יר.) ביקשה ממנו להוציאו הרכבת מהחניה ליציאה מהכרכר. שאלתי אותה מי נהג, היא אמרה הוא (הנאשם יר.).**" (פרו' עמ' 12 שורה 6). משהיעיד טען ע/ת 4 כי זהה מרחק פניו של נהג (פרו' עמ' 13

שורה 24-23 ופרק' עמ' 14 שורה 3) ואחר טען: "ראיתי מבנה גוף של אדם זה היה גבר ולא אישה...אם זו
היתה בחורה הייתה מבחן..." (פרק' עמ' 15 שורה 7-9).

הנאשם בעדותו טען כי מי שנרג ברכב הייתה עינב ואילו הוא ישב מאחור, כשלפתע עצרה וישר קפיצה לאחריו
(פרק' עמ' 16 שורה 15 - 17 ופרק' עמ' 17 שורה 20).

از מסביר הנאשם הוא ירד מהרכב והציג כי ישר אמר לשוטרים שלא נהג.

בהמשך עדותו התייחס ל��ינה בשם רלי שערכה לו השימוש ואמר כי לאחר השימוש יצא לדרך ואז קיבל ממנו טלפון לשוב משפט אמרה לו: "**על עדות שקר מה אפשר לעשות?.... עינב אמרת עכשו ל��ינה רלי**
שהיא נהגה...". (פרק' עמ' 16 שורה 30 ועמ' 17 שורה 1 ופרק' עמ' 18 שורות 14 - 17).

ע"ה 1 צובי רחל עובדת עם הנאשם ועובדת עם עינב (שעזבה מקום העבודה זמן מה לאחר האירוע) וכולם
היו באירוע. את אירוע אויר עם השוטרים לא ראתה ולזרה הגיעו לאחר שקיבלה טלפון מעינב. משהגיעה ע/ה
1 לזרה העידה כי עינב הייתה בוכיה ואמרה לה "**מה עשית מילילה מה עשית לליון**" (לנאמן יר.).
שאלתי מי נהג אמרה אני נהגת ואני אמרה "נראה לי שאtan למשהו אחר לנוהג חוץ מך...". (פרק' עמ' 19
שורה 18 - 19). עוד ציינה כי עינב **"קטנטונת" ברבי** ומsegיעה ע/ה 1 לרכב הייתה צריכה להזיז המושב נהג
לאחור (פרק' עמ' 19 שורה 16 - 17). לפי עדות ע"ה/1 הנידית הייתה רחוקה כדי אורך של 4 כלי רכב מרכבה
של עינב.

ע"ה 2 יצחק זיקרי העיד כי הוא הסיע את הנאשם לחתוונה והיה אמר להחזיר אותו. (פרק' עמ' 23 שורה 13 -
15). לאחר זמן קיבל טלפון הודיעו לו על האירוע. ומשתיחס לעינב העיד: "**היא ישבה על המדרכה ובכתה**
היא התחילה להגיד כי זו אשמתה. למה עשית את זה, הרsti לו את החיים היא הייתה שתואה. שאלתי
אותה מה קרה היא אמרה שהיא נהגה...". (פרק' עמ' 26 שורה 19 - 20).

משתיחס למרחק בין רכבה של עינב לנידית, השיב: "כ- 50 - 60 מטר" (פרק' עמ' 20 שורה 18).

עדה מטעם במ"ש פקד רלי אף זמינה לשמיית התייחסותה לטענת הנאשם כי זימנה את הנאשםשוב, לאחר
השימוש בטענת הנאשם, והעדה העידה כדלקמן: כי ערכה שימוש לנאשם ופסלה רישונו לגבי הרכב של עינב
השביתה הרכב (ראה בם/2,3).

השימושים והחלטות נעשו על בסיס מזכרי השוטרים. לדבריה, לא זוכרה מקרה כמו שציין הנאשם (פרק' עמ'
27 ש' 15 - 20). גם העודה הנ"ל אישרה כי הנאשם טען בפניה כי לא נהג (ראה בם/3).

מניתוח כל העדויות כמפורט לעל יש ספק אם הנאשם נהג או שמא עינב הייתה הנהגת. **בכל מקרה לא הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם היה הנהג.**

להחלטתי הגעתי מטעמים אלה:

א. המיקום חשוב ומואר בפנים רחוב.

בנסיבות אלה, מרחוק של מינימום 30 מ' יכול ויתר כאשר פנים הרכב חשוב, קשה לראות בוודאות מי נהגomi ומי ישב מאחור (ראה לעניין עדות ע/ת 2 שזכיר על "דמות" וע/ת 3 שזכיר על "מבנה גוף של אדם".

ב. ע/ת/3 לא שלל האפשרות שעינב הייתה הנהגת. (פרו' עמ' 11 שורה 22).

אצין כי אני עיר למה שהסביר העד אשר לדמות שעבירה מקדימה לאחר שהיא הדמות שיצאה מהרכב. (פרו' עמ' 11 שורה 25).

ג. מעבר לעדות הנאשם גם ע"ה/1 וע"ה/2 העידו כי עינב אמרה להם שהיא נהגה. אצין: אני עיר לכך שהם עובדים עם הנאשם.

ד. הנאשם מרגע שפגש בשוטרים ועד השימוע, חזר וטعن בנחרצות שלא נהג.

בנסיבות שהיו היה מקום לתחקור את עינב לגבי נסיבות האירוע ולא היה מקום להסתפק בחקירה שטחי שעה לה ע/ת/3 ועוד: נשאלת השאלה אם ע/ת/3 היה כה משוכנע שה הנאשם היה הנהג לשם ערך את החקירה עם עינב.

לסכום של הצדדים מחד העידו בפני השוטרים כי משוכנעים שה הנאשם נהג ואולם בהתחשב בכל האמור יותר ספק והאשמה לא הוכח מעבר לספק סביר.

עוותק נמסר לב"כ המאשימה עו"ד עדין שניר

מצירות - יש לשלוח עוותק לב"כ הנאשם ולבטל את המועד הקבוע.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, במעמד הצדדים

